

Beretning afgivet af Uddannelsesudvalget den 0. maj 2008

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om kvalitetskrav til private uddannelser

[af Christine Antorini (S) m.fl.]

Udvalget konstaterer, at det er godt med et omfattende privat kursusmarked, der leverer kurser af høj kvalitet inden for en bred vifte af områder.

Men udvalget har samtidig med bekymring noteret sig, at der er nogle private kurser, der

1. tilsyneladende markedsfører sig på et uklart grundlag
2. giver potentielle kursister indtryk af at tilbyde et kursus på samme faglige niveau som en ordinær uddannelse under undervisningsministeriets tilsyn
3. at der har været konkrete eksempler på fejlbehandlinger pga. mangelfuld uddannelse fra private kurser

Der har således været flere sager i medierne og fagblade inden for bl.a. frisør, kosmetiker og psykoterapeut-området. Udvalget er desuden blevet præsenteret for eksempler fra hhv. Danmarks Frisørmesterforening, Håndværksrådet og Dansk Frisør- og kosmetikerforbund, der mener, at nogle private udbydere ikke lever op til markedsføringsloven, ikke giver en uddannelse med tilstrækkelig kvalitet og derfor sender uuddannede ud på markedet med efterfølgende eksempler på fejlbehandling af kunder, og at der ikke er et jobmarked til disse kursister, da brancheforeningerne samt vikarbureauerne ikke ønsker at ansætte dem, med mindre de pågældende har en ordinær uddannelse inden for området.

Undervisningsministeren har under 1. behandlingen samt i de afgivne svar til udvalget under udvalgsbehandlingen tilkendegivet at:

- uddannelserne beskrevet hos nogle af de private frisørskoler og erhvervsuddannelsen til frisør ikke svarer til hinanden alene af den grund, at erhvervsuddannelsen til frisør varer 4 år, hvor den private uddannelse varer 1 år (B 61 – svar på spørgsmål 3)

Beskæftigelsesministeren har under samråd med uddannelsesudvalget tilkendegivet at (jf. B 61 – svar på spørgsmål 10)

- der ikke skal være tvivl om, at jobcentrene naturligvis skal være opmærksomme på, at de tilbud de anvender, er i orden så de medvirker til, at de ledige kommer i arbejde
- at hvis det er sådan, at frisørmestre og vikarbureauer ikke vil ansætte elever fra de omtalte private frisørkurser, er det selvfølgelig helt relevant at overveje, at det ikke er der, at ledige skal have tilbud om uddannelse
- ministeren via arbejdsmarkedsstyrelsen telefonisk har kontaktet 5 større jobcentre for at høre om deres erfaringer med de private frisøruddannelser. Det drejer sig om København, Århus, Ålborg, Odense og Kolding. Disse jobcentre har samstemmende oplyst, at de hverken anbefaler de omtalte kurser, reklamerer for dem eller gør brug af dem i forbindelse

med tilbud til ledige. Jobcentrene har oplyst, at de er meget opmærksomme på, at uddannelsernes korte forløb gør det svært for eleven at få job bagefter

- at ministeren ikke er bekendt med at private frisørskoler reklamerer med jobgaranti efter endt kursus og at »denne jobgaranti reklameres der med via jobcentrene«. Det vil undre ministeren, hvis jobcentre giver ledige garanti for job efter en uddannelse, med mindre der er en konkret arbejdsgiver, der har tilbudt et job. Uddannelsesudvalget har videresendt et eksempel på dette til beskæftigelsesministeren jf. bilag til B 61 – spørgsmål 5
- at ministeren gerne vil understrege, at det ligger ham meget på sinde at sikre, at alle jobcentre er opmærksomme på, at der ikke kan sættes spørgsmålstejn ved ledigheden af de aktiveringstilbud, der gives de ledige.

Forbrugerombudsmanden har i sin korrespondance med uddannelsesudvalget tilkendegivet at:

- Forbrugerombudsmanden efter at have modtaget eksempler fra private frisørkurser »snarest muligt vil rette henvendelse til de enkelte virksomheder for at sikre, at der ikke foreligger en overtrædelse af markedsføringslovens regler« (brev til uddannelsesudvalget dateret 16/5-08, jf. B 61 – bilag 12.)

Udvalget lægger stor vægt på, at kursister, der benytter private kurser, ikke fejlagtigt tror, at de får en offentligt anerkendt uddannelse. På denne baggrund anmoder udvalget regeringen om en redegørelse for de spørgsmål, der knytter sig til udbud af private uddannelser SENEST I EFTERÅRET 2008. Regeringen bedes i den forbindelse beskrive den relevante gældende lovgivning, herunder markedsføringslovens bestemmelser om vildledning, og foretage en vurdering af, om der via vejledning, ændret lovgivning eller på anden måde kan opnås en større sikkerhed for, at der ikke vildledes i forbindelse med udbud af private uddannelser. Udvalget opfordrer i den forbindelse undervisningsministeren til at overveje behovet for initiativer, der kan sikre, at kursister ikke fejlagtigt tror, de tager en hel eller delvis ordinær uddannelse under undervisningsministeriets tilsyn.

Endelig har udvalget noteret sig, at beskæftigelsesministeren mundtligt tilkendegav at Arbejdsmarkedsstyrelsen vil sørge for, at samtlige jobcentre via beskæftigelsescheferne vil blive orienteret om, at de fortsat skal have opmærksomhed på private kursers ledighed for at sikre kvaliteten af tilbuddet og efterfølgende jobmuligheder, og at ministeren vil sende Arbejdsmarkedsstyrelsens henvendelse til uddannelsesudvalgets orientering.

P. u. v.

CHARLOTTE DYREMOSE

Formand

Bilag 1**Nogle af udvalgets spørgsmål til undervisningsministeren og ministerens svar herpå samt udvalget samrådsspørgsmål til beskæftigelsesministeren og ministerens svar herpå**

Spørgsmål 1, 3, 4, 6, 10, 11, 12 og 13 er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 1:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 2/4-08 fra Håndværksrådet vedr. B 61, jf. B 61 – bilag 3

Svar:

Jeg opfatter henvendelsen fra Håndværksrådet som en støtte til forslaget om, at reglerne om god markedsføringsskik, gerne ved Forbrugerombudsmandens foranstaltning, anvendes til at modvirke, at personer vildledes af private frisørskoler til at købe kursusydelse, der ikke lever op til, hvad de giver sig ud for.

Som det fremgik af 1. behandlingen af beslutningsforslaget er der en bred enighed om denne del af beslutningsforslaget.

Til brug for besvarelse af spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra Forbrugerombudsmanden. Forbrugerombudsmandens svar fremgår af vedlagte kopi af brev af 7. april 2008, hvortil jeg kan henholde mig.

Jeg bemærker til udtalelsen, at Undervisningsministeriet vil søge at være Forbrugerombudsmanden behjælpelig med at få klarhed over de opklarende spørgsmål, som Forbrugerombudsmanden måtte have til ministeriet.

Undervisningsminister Bertel Haarder
 Frederiksholms Kanal 25 B
 DK-1220 København K

7. april 2008

Sag 08/04021-2

Vedrørende B 61. Forslag til folketingsbeslutning om kvalitetskrav til private uddannelser

Kære Bertel Haarder.

Jeg er bekendt med, at Socialdemokratiet har fremsat forslag til folketingsbeslutning om kvalitetskrav til private uddannelser, og jeg har med interesse læst udskriften af 1. behandlingen af forslaget i Folketinget den 25. marts 2008 og Håndværksrådets henvendelse af 7. april 2008 til Folketingets Uddannelsesudvalg.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Amagerfælledvej 56
 2300 København S

Tlf. 32 66 90 00
 Fax 32 66 90 45
 CVR-nr. 10 29 48 19
 forbrugerombudsmanden@fs.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk

Som det fremgår, er der tilsyneladende et politisk ønske om, at regeringen i samarbejde med Økonomi- og Erhvervsministeriet skal kontakte Forbrugerombudsmanden for at få udarbejdet retningslinjer for god markedsføringsskik i forbindelse med private kurser og private uddannelser. Det fremgår også, at du i den anledning har givet tilsagn om til brug for udvalgsbehandlingen at søge oplysning om, hvorvidt Forbrugerombudsmanden finder anledning til at udarbejde sådanne retningslinjer for markedsføring af uddannelser.

Jeg er naturligvis klar til at vurdere behovet for udarbejdelse af retningslinjer som foreslået, herunder om markedsføringslovens bestemmelser er tilstrækkelige. Til brug for en sådan overvejelse vil det dog være nødvendigt at få nogle konkrete oplysninger om de private ikke regulerede uddannelser/kurser.

**ØKONOMI- OG
 ERHVERVS MINISTERIET**

Medlem af International Consumer
 Protection & Enforcement Network
 (ICPEN)
www.icpen.org

Som det også fremgår af dine udtalelser i Folketinget, er markedsføring af private kurser og private uddannelser omfattet af markedsføringslovens generalklausul og bestemmelserne om vildledende markedsføring, som er strafbelagt, samt kravet om, at man skal kunne dokumentere påstande i markedsføringen.

Forbrugerstyrelsen varetager
Forbrugerombudsmandens
sekretariatsopgaver

Indgreb i medfør af markedsføringsloven nødvendiggør ikke, at der udstedes retningslinjer på området. Formålet med retningslinjer er normalt at afklare en opstået tvivl om, hvad der er god markedsføringsskik på et område. Det sker da efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante erhvervsorganisationer.

Så vidt jeg erindrer, har jeg i min tid som forbrugerombudsmand ikke modtaget klager på området, og vi har derfor ikke p.t. noget overblik

over, om der er behov for en sådan afklaring af god skik, ligesom vi ikke er bekendt med organiseringen af de private kurser og private uddannelser.

Det er dog vores umiddelbare opfattelse, at de eksisterende regler i markedsføringsloven er fuldt tilstrækkelige til at imødegå egentlig vildledende og urigtig markedsføring om fx jobgaranti eller om offentlig godkendelse mv.

For en god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at markedsføringsloven ikke giver hjemmel til, at stille materielle krav til indholdet af uddannelser. Loven giver kun hjemmel til at se på erhvervsdrivendes markedsføring.

Jeg kan allerede nu oplyse, at jeg til brug for min stillingtagen til forholdene har brug for at få svar på nogle opklarende spørgsmål. Jeg vil derfor sætte stor pris på, hvis du kan bede dine embedsmænd om at være mig behjælpelig med at få klarhed over disse spørgsmål.

Der vil som udgangspunkt være brug for at få fastslået, hvilke private kurser og private uddannelser der er tale om, herunder hvilke brancheorganisationer der repræsenterer uddannelserne. Det vil også være værdifuldt med oplysninger om konkrete forhold, der efter ministeriets opfattelse må anses for kritisable i forbindelse med markedsføring af de uregulerede uddannelser. Hvis ministeriet har kendskab til særlige områder og/eller særlige markedsføringsretlige problemer, hvor der er behov for konkretisering af, hvad der er god markedsføringsskik, vil jeg gerne høre herom.

På baggrund af de ovennævnte oplysninger vil jeg hurtigst muligt vende tilbage med min opfattelse af, om der er behov og mulighed for at udarbejde retningslinjer som foreslået. Jeg er naturligvis også rede til at deltage i et møde med henblik på at få afklaret, om og i givet fald på hvilken måde jeg kan medvirke til løsning af problemerne.

Økonomi- og Erhvervsministeriet er orienteret om dette brev.

Med venlig hilsen

Henrik Øe

Spørgsmål 3:

Vil ministeren bekræfte rigtigheden af følgende udsagn, der fremgår af vedlagte pjece fra Frisørskolen Aalborg:

- a. Svarer skolens uddannelse til en tilsvarende 4-årig lærlingeuddannelse?
- b. Det fremgår af pjecen, at gennemsnitligt 73 pct. af deres uddannede elever får job inden for 8 uger efter bestået eksamen? Er der krav til dokumentation på sådan en markedsføring af jobeffekt og i givet fald hvilke?
- c. Er det korrekt, at Frisørskolen Aalborg samt søsterskolerne i Århus og København som de eneste private frisørskoler i Danmark ikke er boycottet af Dansk Frisør og Kosmetikerforbund?
- d. Er det korrekt, at kursister fra disse private skoler efter gældende regler er berettiget til indmeldelse i Dansk Frisør og Kosmetikerforbund?
- e. Er det korrekt, at kursister fra disse private skoler kan deltage i kurser og efteruddannelse på lige fod med de frisører, der er uddannet på den fireårige uddannelse?
- f. Er det korrekt, at kursisterne kan deltage i landsmesterskaberne under Dansk Frisørmesterforening og Dansk Frisør og Kosmetikerforbund på lige fod med de frisører, der er uddannet på den fireårige uddannelse?
- g. Er det korrekt, at den beskrevne uddannelse på f.eks. www.frisorskolenaalborg.dk og de tilhørende søsterskoler i Århus og København er tilrettelagt efter Undervisningsministeriets bekendtgørelser for frisøruddannelsen, herunder indholdet i de frisørfaglige discipliner, anvender samme bøger og undervisningsmaterialer m.v., svarende til tilsvarende lærlingeuddannelse?

- h. Har praktikken samme kvalitet som på de ordinære uddannelser?
- i. Svarer eksamen på de private kurser til eksamen afholdt efter de retningslinjer, der gives af Undervisningsministeriet, herunder krav til bedømmelse af eksaminator samt ekstern censur?
- j. Er det korrekt, at frisørfaget deltager i den faglige vurdering af eleverne for på den måde at sikre, at bedømmelsen er tilsvarende den fireårige lærlingeuddannelse?
- k. På pjecens bagside fremgår en liste over frisørsaloner, der har taget kursister fra de private skoler. Hvilke konsekvenser har det for skolerne, hvis de oplyser frisørsaloner i deres markedsføringsmateriale, der ikke modtager kursister fra de pågældende skoler? Det gælder f.eks. Frisør Lyngø, Thisted, der har klaget over, at salonen fremgår af materialet?

Svar:

Ad a, c – d og f – j: Den fremsendte pjece beskriver ikke den private uddannelses nærmere indhold, men det fremgår blandt andet, at uddannelsen varer et år. Erhvervsuddannelsen til frisør varer fire år, hvoraf halvandet år er skoleundervisning og resten er praktik. Alene denne forskel betyder, at uddannelserne ikke svarer til hinanden.

Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at bedømme, hvilke forskelle der måtte være på, hvad eleverne faktisk lærer ved at følge den ene uddannelse i sammenligning med den anden.

Undervisningsministeriet vil forsøge at tilvejebringe oplysninger fra den private skole og organisationerne med henblik på, at jeg om muligt kan give en mere fyldestgørende besvarelse af de stillede spørgsmål.

Ad b: Spørgsmålet skal besvares med udgangspunkt i markedsføringslovgivningen. Jeg kan derfor henvise til min besvarelse af spørgsmål 1 til B 61.

Ad e: Den offentligt finansierede voksen- og efteruddannelse, som især er relevant på frisørområdet, er en arbejdsmarkedsuddannelse (AMU), som er udviklet med henblik på faglærte og ufaglærtes behov for arbejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling.

Hertil er der adgang for alle, der har fast bopæl eller beskæftigelse i Danmark. Efter endt AMU-kursus udsteder skolen et uddannelsesbevis til de deltagere, der har nået det centralt fastsatte mål med uddannelsen.

Hvis der er tvivl om en ansøgers forudsætninger, eller en person ønsker at få en vurdering af sine færdigheder i forhold til uddannelsesmål i AMU, vil skolen kunne tilbyde en individuel kompetencevurdering (IKV) med henblik på, at deltagerne kan få udarbejdet en uddannelsesplan til videre uddannelse i AMU.

Desuden er der mulighed for at give anerkendelse af realkompetence i form af AMU-uddannelsesbevis eller AMU-kompetencebevis.

Ad k: Spørgsmålet skal afgøres i henhold til lov om markedsføring. Sagen henhører under Forbrugerombudsmandens kompetence. Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 1.

Supplerende svar på spm. 3:

I forbindelse med behandlingen af B 61 Forslag til folketingsbeslutning om kvalitetskrav til private uddannelser har jeg i mit svar af den 2. maj 2008 på spørgsmål 3 givet tilsagn om, at Undervisningsministeriet ville forsøge at tilvejebringe oplysninger fra de private skoler og organisationerne med henblik på en mere fyldestgørende besvarelse af nogle af delspørgsmålene.

Undervisningsministeriet har blandt andet indhentet en udtalelse fra Frisørskolen Aalborg til brug for supplerende svar på følgende spørgsmål:

- a. Svarer skolens uddannelse til en tilsvarende 4-årig lærlingeuddannelse?
- g. Er det korrekt, at den beskrevne uddannelse på f.eks. www.frisorskolenaalborg.dk og de tilhørende søsterskoler i Århus og København er tilrettelagt efter Undervisningsministeriets bekendtgørelser for frisøruddannelsen, herunder indholdet i de frisørfaglige discipliner, anvender samme bøger og undervisningsmaterialer m.v., svarende til tilsvarende lærlingeuddannelse?
- h. Har praktikken samme kvalitet som på de ordinære uddannelser?
- i. Svarer eksamen på de private kurser til eksamen afholdt efter de retningslinjer, der gives af Undervisningsministeriet, herunder krav til bedømmelse af eksaminator samt eksternt censur?
- j. Er det korrekt, at frisørfaget deltager i den faglige vurdering af eleverne for på den måde at sikre, at bedømmelsen er tilsvarende den fireårige lærlingeuddannelse?

Frisørskolen Aalborg har svaret ministeriet med brev af 8. maj 2008. Kopi af skolens svar vedlægges som bilag til dette svar.

Ved at sammenholde skolens svar med reglerne om erhvervsuddannelsen til frisør kan følgende bemærkes som supplement til min tidligere besvarelse af spørgsmål 3:

Ad a. Erhvervsuddannelsen til frisør varer fire år, og veksler mellem skole og praktik. Der er 60 ugers skoleundervisning som består af grundfag bl.a. dansk, engelsk, psykologi, erhvervsøkonomi samt område- og specialefag, der begynder med en vis bredde og bliver mere og mere specialiserede. Eleven har ligeledes valgfag, der kan have betydning for videreuddannelse og for adgang til videregående uddannelser

Skoleundervisningen omfatter et grundforløb på 20 uger og derefter otte skoleperioder af fem ugers varighed. Imellem skoleperioderne er eleven i praktikuddannelse hos en frisør med henblik på at fortsætte og udbygge den indlæring, eleven har opnået i skoleundervisningen. Eleven og virksomheden har indgået en uddannelsesaftale, hvorefter eleven får overenskomstmæssig elevløn under skole- og praktikophold.

Af svaret fra Frisørskolen Aalborg fremgår det, at der i den 1-årige frisøruddannelse er 900 timers teoriundervisning og 800 timers praktikundervisning på skolens praktikområde.

Uddannelserne kan derfor efter Undervisningsministeriets skøn ikke siges at svare til hinanden.

Ad g. I henhold til Undervisningsministeriets bekendtgørelse om uddannelsen til frisør består uddannelsens 60 ugers skoleundervisning af:

Grundfag	18 uger
Områdefag	25,3 uger
Specialefag	3 uger
Valgfri specialefag	7 uger
Valgfag	6,7 uger

Område- og de bundne specialefag: Frisør 1, Service og hygiejne i frisørsalonen, Faglig Teori 1, Faglig Kemi, IT – Frisør, Dameklippeteknik, Dame frisuredesign, Herreklippeteknik, Herre frisuredesign, Jernondulation, Kemisk behandling/farvning, Kemisk behandling/permanent, Teori, Langthårsfrisering, Coloration, Strukturbehandlinger.

Dertil kommer 7 ugers valgfri specialefag, som består af en bred vifte af fag, eleven kan vælge ud fra. De overordnede mål og rammer for disse fag er, at give eleven mulighed for at tilegne sig branchens nyeste teknologier og seneste trends. Eleven får ligeledes mulighed for med disse fag at udbygge sin uddannelse og kvalificere sig på et højere niveau til ansættelse som frisør med henblik på at varetage særlige arbejdsfunktioner.

Der er krav om, at eleven kan anvende pivot points eller tilsvarende klippe- og friseringsmæssige principper.

I det fremsendte materiale fra Frisørskolen Aalborg har nogle af de frisørfaglige discipliner og tekniske principper, de samme navne som nogle af område- og specialefagene i den 4-årige frisøruddannelse.

Undervisningsministeriet finder på det foreliggende grundlag ikke, at den 1-årige uddannelse er tilrettelagt efter reglerne i Undervisningsministeriets bekendtgørelse for frisøruddannelsen.

Ad h. Det anses for en kvalitet i erhvervsuddannelserne, at de er opbygget som vekseluddannelser.

I erhvervsuddannelsen til frisør finder praktikuddannelsen sted hos en frisørmester, der er godkendt af det faglige udvalg, Frisørfagets Fællesudvalg, til at uddanne elever i henhold til reglerne om uddannelsen. Praktikuddannelsen har som omtalt ovenfor ad litra a normalt en varighed på 2½ år.

Af Frisørskolens svar fremgår bl.a., at der er 800 timers praktikundervisning på skolens praktikområde.

Jeg har ikke mulighed for at udtale mig om kvaliteten af denne praktikundervisning, men alene på grund af de tidsmæssige forskelle er formodningen imod, at eleverne kan opnå samme færdigheder i den private uddannelses praktiktid som i erhvervsuddannelsens.

Ad i. Eleverne på erhvervsuddannelsen til frisør får ved afslutning af grundfag, områdefag og specialefag en afsluttende bedømmelse i form af en standpunkts- eller eksamenskarakter.

Områdefaget teori, afsluttes med eksamen. Eksamen i områdefaget afholdes på 7. skoleperiode. Eksamen gennemføres således: Der afholdes skriftlig eksamen med opgaver jævnt fordelt mellem fagområderne i faget. Til den skriftlige eksamen afsættes 120 minutter. Der er ingen hjælpemidler tilladt til eksamen. Eksamensopgaverne tilvejebringes af skolen i samråd med det lokale uddannelsesudvalg.

Når eleven har afsluttet skoleuddannelsen og skolen har udstedt skolebevis, afholder det faglige udvalg en svendeprøve.

Svendeprøven består af opgaver inden for de arbejdsområder, der er tilknyttet område- og specialefag. Den samlede svendeprøve kan bestå af både en mundtlig og en praktisk prøve. Eleven skal udføre praktiske øvelser, hvis sammensætning samt antallet af discipliner udarbejdes af det faglige udvalg. Prøvedisciplinerne kan indeholde krav om, at eleven mundtligt over for skuemestrene skal redegøre for opgaveløsningen. Prøvedisciplinerne tilsendes eleverne efter 8. skoleperiode i hovedforløbet og senest 4 uger før svendeprøvens afvikling. Prøven har en varighed på 16 timer og skal afvikles på 2 dage. Ved svendeprøvens begyndelse skal skuemestrene konstatere, om alle modeller er af en sådan kvalitet, at prøven kan gennemføres forsvarligt. Det faglige udvalg bestemmer, om disciplinerne til svendeprøven skal udføres på elevens egne modeller eller på lodtrækningsmodeller. Lodtrækningsmodellerne kan være øvelshoveder. Svendeprøven afholdes efter retningslinier fastsat af det faglige udvalg.

Det faglige udvalg udpeger fire skuemestre med lige mange fra arbejdsgiver- og arbejdstagerside. Opgaverne til svendeprøven planlægges og tilrettelægges af det faglige udvalg. Hver svendeprøve indeholder ni discipliner.

Hver skuemester afgiver en karakter for hver disciplin. Eleven har bestået svendeprøven, hvis eleven i hver enkelt disciplin har opnået beståelseskarakter. Karakteren beregnes som et gennemsnit af de fire skuemestres karakterer i den enkelte disciplin.

Eksamen og svendeprøve er tilrettelagt i henhold til regler i bekendtgørelse om prøver og eksamen i erhvervsrettede uddannelser og bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

I svaret fra Frisørskolen Ålborg er der beskrevet en teoretisk skriftlig eksamen og en praktisk eksamen, der i opbygning og tid ligner den skriftlige eksamen i områdefaget teori og svendeprøven. Undervisningsministeriet kan ikke på det foreliggende grundlag bedømme, om prøvernes faglige sværhedsgrad mv. er sammenlignelige med teoriprøven og svendeprøven i erhvervsuddannelsen.

Der er dog den øjensynlige forskel, at ved svendeprøven i erhvervsuddannelsen deltager fire skuemestre udpeget af det faglige udvalg fra henholdsvis arbejdsgiver- og arbejdstagerside, medens den praktiske prøve i den private uddannelse bliver bedømt af en frisørmester, en frisørassistent og to lærere, den ene fra elevens skole.

Ad j. Frisørskolen Aalborg har i sit svar oplyst, at opgaverne bedømmes af:

- 1 frisørmester
- 1 frisørassistent
- 1 »fremmed frisørfaglærer«
- 1 lærer fra den pågældende skole

Der er vedlagt en liste med navngivne personer, der efter skolens oplysninger udgjorde censorteamet ved sidst afholdte eksamen.

Det er ikke muligt for mig at vurdere, om frisørfaget herved kan siges at deltage i den faglige vurdering af eleverne, men hvis der med spørgsmålet sigtes til, om organisationerne på området deltager i bedømmelsen, mener jeg at have forstået, at dette ikke er tilfældet.

Yderligere supplerende svar på spm. 3

I forbindelse med behandlingen af B 61 Forslag til folketingsbeslutning om kvalitetskrav til private uddannelser har jeg i mit svar af den 2. maj 2008 på spørgsmål 3 givet tilsagn om at Undervisningsministeriet ville forsøge at tilvejebringe oplysninger fra de private skoler og organisationerne med henblik på en mere fyldestgørende besvarelse af nogle af delspørgsmålene.

Undervisningsministeriet har blandt andet indhentet en udtalelse fra Dansk Frisør og Kosmetiker Forbund til brug for supplerende svar på følgende spørgsmål:

c. Er det korrekt, at Frisørskolen Aalborg samt søsterskolerne i Århus og København som de eneste private frisørskoler i Danmark ikke er boycottet af Dansk Frisør og Kosmetikerforbund?

d. Er det korrekt, at kursister fra disse private skoler efter gældende regler er berettiget til indmeldelse i Dansk Frisør og Kosmetikerforbund?

f. Er det korrekt, at kursisterne kan deltage i landsmesterskaberne under Dansk Frisørmesterforening og Dansk Frisør og Kosmetikerforbund på lige fod med de frisører, der er uddannet på den fireårige uddannelse?

Forbundet har indsendt følgende svar, hvortil jeg må henholde mig, da jeg ikke kan tage stilling til de nævnte spørgsmål:

»Vedr. c: Vi har intet med de private frisørskoler at gøre, og heller ikke med de nævnte. Tværtimod har vi bl.a. haft vor advokat til at granske markedsføringen fra de pågældende skoler, da vi finder den vildledende. Vi kan oplyse, at lederen af skolen i Aalborg ved flere lejligheder har udtalt sig skarpt i lokalpressen om forbundets holdning til kurserne.

Vedr. d. Nej, kursisterne er ikke berettiget til indmeldelse i DFKF. Vi optager ikke kursister fra de pågældende skoler, men vi organiserer alle frisører, som får beskæftigelse hos medlemmer af Danmarks Frisørmesterforening. Når vi ikke afviser kursister, der har fået beskæftigelse hos medlemmer af Danmarks Frisørmesterforening, hænger det sammen med vor tidligere eksklusivaftale, som ikke kunne opretholdes, hvis vi forhindrede mestre i at ansætte, hvem de ville. Og så var vi forpligtet til at organisere dem. Efter eksklusivaftalens bortfald, skal vi på vor ordinære kongres i september d.å. drøfte dette forhold.

Vedr. f: Nej, kursisterne kan på ingen måde deltage i de pågældende mesterskaber, da de forudsætter fagets 4-årige erhvervsuddannelse.«

Når ministeriet har haft lejlighed til at behandle svaret fra Frisørskolen Aalborg, som er modtaget i ministeriet fredag den 9. maj 2008, vil jeg vende tilbage med en yderligere uddybning af svarene på spørgsmål 3.

Spørgsmål 4:

Vil ministeren tage stilling til følgende spørgsmål i forbindelse med vedlagte udskrifter fra hjemmesiden www.frisorskolenaalborg.dk der samtidig linker til søsterskolerne i København og Århus:

På hjemmesiden under »Økonomi - København« står der, at der er muligheder for tilskud via både kommuner og AFafdelinger pga. beskæftigelseseffekten. Er det korrekt, at kursister kan få tilskud fra det offentlige til disse uddannelser, og finder ministeren det i orden, at det er muligt? Vil ministeren vurdere, om det vil være rimeligt med dokumentationskrav, herunder hvor lang tid kursisten er ansat, og ikke alene hvor mange der får job?

På hjemmesiden under »Bliver jeg dygtig nok« fremgår det, at det 1-årige forløb kan lade sig gøre, fordi uddannelsen er renset for grundfagstimer som dansk, engelsk, edb, samfundsfag mv. Er dette i overensstemmelse med en ordinær frisøruddannelse, og finder ministeren, det er en tilstrækkelig uddannelse, hvis disse fag ikke indgår?

På hjemmesiden under »Tidsbestilling« er der oplyst priser for at blive klippet af kursisterne. Hvad betaler man for at blive klippet på en ordinær frisøruddannelse - skoledelen eller skolepraktik? Finder ministeren det rimeligt, at ikke uddannede tilsyneladende klipper, farver, permanenter m.v. kunder på en privat uddannelse til almindelige frisørpriser?

Svar:

Ad a: Til brug for besvarelse af spørgsmålet har jeg indhentet følgende udtalelse fra Arbejdsmarkedsstyrelsen, hvortil jeg kan henholde mig:

»I visse tilfælde vil det være muligt for et jobcenter at give en ledig et tilbud om en uddannelse som f.eks. den private etårige frisøruddannelse, hvis jobcenteret efter en konkret vurdering af den ledige og uddannelsen finder, at et sådan tilbud vil medvirke til at få den ledige i varig beskæftigelse.

Der er ikke i beskæftigelseslovgivningen et generelt krav om, at tilbud om uddannelse kun kan gives til offentligt godkendte uddannelser. Jobcenteret skal imidlertid altid konkret i forhold til den

enkelte ledige vurdere, om en privat uddannelse vil fremme den lediges beskæftigelsesmuligheder, således at pågældende efter endt uddannelse har bedre muligheder for at få ordinært arbejde. Herunder skal jobcenteret også vurdere, om de oplysninger, som uddannelsesudbyderen fremkommer med om kommende beskæftigelsesmuligheder, er troværdige.

Der er forskellige regler for, hvilke ledige - og i givet fald hvornår i ledighedsforløbet - der vil kunne få tilbud om uddannelse. Fx vil kontanthjælpsmodtagere under 25 år, uden uddannelse, der vurderes uddannelsesegnede, og som ikke har forsørgerpligt, ikke kunne få tilbud om uddannelse. De vil i stedet få pålæg om at tage uddannelse på almindelige vilkår.

Generelt finder Arbejdsmarkedsstyrelsen, at det ikke er problematisk, at ledige kan få tilbud om privat etablerede uddannelser, så længe der er tale om uddannelser, der efter en konkret vurdering fremmer den lediges mulighed for at opnå varig beskæftigelse.«

Ad b: Erhvervsuddannelsen til frisør består af grundfag, områdefag, der bidrager til en generel og specifik erhvervskompetence, specialefag, der bidrager til at give eleven en specifik erhvervskompetence og valgfag, der kan have betydning for videreuddannelse og for adgang til videregående uddannelser. Hertil kommer praktikuddannelsen hos en frisør, som bl.a. fortsætter og udbygger den indlæring, eleven har opnået under skoleundervisningen.

Hvis den private uddannelse ikke omfatter fx de obligatoriske grundfag, svarer uddannelsens indhold ikke til erhvervsuddannelsens. Om den private uddannelse er tilstrækkelig afhænger af, hvad de opnåede kompetencer skal bruges til.

Ad c: I erhvervsuddannelsen til frisør anvender skolerne modeller i undervisningen i at klippe hår. Egentlig træning med henblik på rutine i at klippe får eleven i praktikuddannelsen hos den frisør, som har indgået en uddannelsesaftale med eleven. Skolepraktik findes for tiden ikke i denne uddannelse.

Undervisningsministeriet er ikke bekendt med, hvordan fordelingen mellem skoleundervisning og praktikuddannelse er i de private uddannelser.

Undervisningsministeriet regulerer ikke erhvervsskolernes eventuelle prisfastsættelse for klipping af modeller som led i undervisningen.

Et opslag på CPH Wests hjemmeside den 14. april 2008 viser, at skolen mangler modeller, og at det koster mellem 40 og 80 kroner at blive klippet, hvis man er model.

Elever i praktik i erhvervsuddannelsen til frisør udfører som udgangspunkt behandlinger til fuld pris i praktikvirksomheden.

Jeg har ikke som undervisningsminister bemærkninger til hverken de private frisørmestres eller de private frisøruddannelsers prispolitik.

Spørgsmål 6:

Frisør Akademiet markedsfører sin uddannelse, jf. vedlagte annonce, på følgende måde: »Mangler du frisørassistenter?....-Og samtidig tjene penge«, hvorefter der beskrives en model for, hvordan en frisørmester betaler brugerbetalingen på 74.500 kr. og samtidig kan få en række indtægter, fordi kursisten klipper kunder i praktikperioden. Dvs. samlet set et overskud for frisørmesteren. Hvad mener ministeren om denne finansieringsmodel, og hvilke konsekvenser kan sådan en ordning have for at skaffe tilstrækkeligt med ordinære praktikpladser til den ordinære 4-årige frisøruddannelse?

Svar:

Indledningsvis kan jeg oplyse, at elever med uddannelsesaftale i erhvervsuddannelsen til frisør aflønnes i henhold til gældende elevoverenskomst. Satsen for elevlønningspr. uge er for tiden 1.659 kr. i det første læreår stigende til 2.653 kr. i det 4. læreår såfremt eleven er over 18 år.

Når eleven er på skole modtager virksomheden lønrefusion fra Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER). Det forudsættes i øvrigt, at eleven bidrager med en indtjening til praktikvirksomheden, som ud fra en langsigtet gennemsnitsbetragtning mindst svarer til virksomhedens udgifter ved at have en elev ansat.

Skoleundervisningen er gratis for både virksomhed og elev.

Virksomhederne har altså generelt en økonomisk fordel på både kort og langt sigt af at have elever.

Hvis virksomheder med elever i den private uddannelse har større indtjening end virksomheder med elever i den godkendte uddannelse, selv om der skal betales skolepenge, og der ikke oppebæres AER-lønrefusion, må forskellen formentlig især bero på, at eleverne i den private uddannelse er ulønnede eller lavtlønnet i forhold til erhvervsuddannelseseleverne.

Jeg mener ikke, at der er holdepunkter for at antage, at de private uddannelser udgør en særlig trussel mod erhvervsuddannelserne af denne grund.

Spørgsmål 7:

Vil ministeren fremsende de eksisterende vejledninger til god markedsføringsskik fra Forbrugerombudsmanden i forhold til markedsføring af private kurser som ovenstående?

Svar:

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 1, som er bilagt en udtalelse fra Forbrugerombudsmanden. På baggrund af Forbrugerombudsmandens udtalelse af 7. april 2008, kan jeg oplyse, at der på nuværende tidspunkt ikke er udarbejdet vejledninger om god markedsføringsskik i forhold til private kurser.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 24/4-08 fra Dansk Frisør- og Kosmetiker Forbund, jf. B 61 - bilag 8?

Svar:

Forbundet beder mig i henvendelsen om at lægge vægt på en rapport fra Kræftens Bekæmpelse vedrørende overhyppighed af brystkræft i frisørfaget, når jeg skal bedømme lødigheden af de private frisøruddannelser, idet forekomsten af problemet menes at rumme et arbejdsmiljøproblem.

Da arbejdsmiljøspørgsmål henhører under beskæftigelsesministerens område har Undervisningsministeriet til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet. Beskæftigelsesministeriet har afgivet følgende bemærkninger til henvendelsen fra forbundet:

»Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund er bekymret over lødigheden af de korte private frisøruddannelser, idet forbundet mener, at kursisterne på de korte private uddannelser ikke får en reel miljømæssig og produktmæssig indsigt. Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund finder, at der er tale om, at ikke kvalificerede folk håndterer arbejdsmiljøproblemerne i branchen. Anledningen til bekymringerne er rapporten fra Kræftens Bekæmpelse fra 2006 om overhyppighed af brystkræft blandt kvindelige frisører.

Hertil kan Arbejdstilsynet oplyse, at man endnu ikke kender påvirkninger, der med sikkerhed vides at øge risikoen for brystkræft. Det er derfor vigtigt, at frisørerne undgår påvirkninger fra frisørkosmetik ved at benytte foranstaltninger som egnede handsker og procesventilation. Arbejdsmiljøreglerne skal således altid overholdes, uanset om der er tale om private uddannelser eller ej.«

Jeg kan henholde mig til udtalelsen fra Beskæftigelsesministeriet, idet jeg kan tilføje, at det falder uden for mine opgaver som undervisningsminister at bedømme lødigheden af private uddannelser, med mindre udbyderne af disse ansøger om SU-godkendelse eller godkendelse i henhold til anden lovgivning, der hører under mit område.

Spørgsmål nr. 10:

Vil ministeren oversende sit talepapir fra samrådet den 6/5-08 om B 61 og jobcentrenes rolle i forbindelse med tilskud til private uddannelser, jf. B 61 - samrådsspørgsmål A, B og C?

Indledningstale fra samråd med beskæftigelsesministeren den 6-5-08

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at jobcentrene naturligvis anvender private kursus- og uddannelsesudbydere i den aktiveringsindsats, som jobcentrene tilrettelægger for at bringe ledige tættere på arbejdsmarkedet. Vi kan faktisk slet ikke undvære dem.

Og det vil være ærgerligt, hvis eventuelle brodne kar gør, at der opstår mistillid til private uddannelses- og kursusudbydere generelt.

Men der skal ikke være tvivl om, at jobcentrene naturligvis skal være opmærksomme på, at de tilbud de anvender, er i orden så de medvirker til, at de ledige kommer i arbejder.

Samrådsspørgsmål A:

Finder ministeren, at det er i orden, at jobcentre støtter f.eks. private frisørkurser ved at betale helt eller delvist kursusgebyr, når hverken frisørmestrene eller vikarbureauerne ønsker at ansætte frisører, der ikke har den ordinære 4-årige uddannelse?

Svar på samrådsspørgsmål A

Til det første spørgsmål vil jeg sige, at inden et jobcenter giver en ledig et tilbud om et kursus eller en uddannelse - og dermed betaler et kursusgebyr - skal der altid foretages en konkret vurdering af, om tilbuddet vil medvirke til at opkvalificere den ledige, og dermed forbedre den lediges muligheder for at få ordinært arbejde.

Helt overordnet er formålet med de tilbud, de ledige får, at de skal medvirke til, at de hurtigst muligt får varig beskæftigelse og dermed bliver selvforsørgende.

I jobcentrenes vurdering indgår også, at jobcenteret skal se på, om det produkt, som kursusudbyder har, konkret kan fremme formålet med tilbuddet.

Hvis det er sådan, at frisørmestre og vikarbureauer ikke vil ansætte elever fra de omtalte private frisørkurser, er det selvfølgelig helt relevant at overveje, at det ikke er der, at ledige skal have tilbud om uddannelse.

Det må derfor bero på jobcenterets konkrete viden, erfaring og vurdering, om en bestemt uddannelse vil kunne øge den lediges muligheder for at få et job.

Jeg kan oplyse, at Arbejdsmarkedsstyrelsen telefonisk har kontaktet 5 større jobcentre for at høre om deres erfaringer med de private frisøruddannelser.

Det drejer sig om København, Århus, Ålborg, Odense og Kolding. Disse jobcentre har samstemmende oplyst, at de hverken anbefaler de omtalte kurser, reklamerer for dem eller gør brug af dem i forbindelse med tilbud til ledige.

Jobcentrene oplyser, at de er meget opmærksomme på, at uddannelsernes korte forløb gør det svært for eleven at få job bagefter. Enkelte jobcentre tilføjer dog, at de ikke kan afvise, om der eventuelt kan have forekommet nogle ganske få tilfælde, hvor uddannelserne er blevet benyttet i forbindelse med tilbud.

Samrådspørgsmål B:

Nogle private kurser f.eks. de private frisørskoler reklamerer med jobgaranti efter endt kursus, og denne jobgaranti reklameres der med via jobcentrene. Hvilke dokumentationskrav mener ministeren, der skal være, for at private kurser, jobcentre m.v. må reklamere med jobgaranti?

Svar på samrådspørgsmål B

Til det andet spørgsmål vil jeg sige, at jeg ikke er helt klar over, hvad der menes med, at disse private frisørskoler reklamerer med jobgaranti efter endt kursus, og at »denne jobgaranti reklameres der med via jobcentrene«. Det skulle undre mig meget, hvis jobcentre giver ledige garanti for job efter en uddannelse, med mindre der er en konkret arbejdsgiver, der har tilbudt et job.

Det jobcentrene generelt kan oplyse om er, på hvilke områder, der er eller forventes mangel på arbejdskraft, og hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder.

Hvis det handler om, at jobcentrene har brochurer for de omtalte frisørskoler liggende, kan det ikke tages som udtryk for, at jobcentrene garanterer, at alle de oplysninger, der er i brochuren er korrekte. Og det er heller ikke jobcentrenes opgave at kontrollere, om oplysningerne er korrekte. Der ligger rigtig mange brochurer i jobcentrene, og hvis jobcentrene skulle kontrollere alle oplysninger i dem, ville det medføre en helt urimelig arbejdsbyrde. Omvendt må jobcentrene selvfølgelig overveje, om en brochure skal ligge i centrene, hvis der sættes spørgsmålstejn ved dens lødighed.

Men som det også blev nævnt i forbindelse med 1. behandlingen af B 61 hører spørgsmålet om markedsføring af private uddannelser under markedsføringsloven. Det vil sige, at en erhvervsdrivende, der sælger en privat uddannelse til eksempelvis frisør, ikke må anvende vildledende eller urigtige angivelser om uddannelsen. Det er forbrugerombudsmanden, der af egen drift eller efter klage behandler den slags spørgsmål.

Samrådspørgsmål C:

Hvordan vil ministeren sikre, at jobcentre kun støtter private kurser, der kan dokumentere at have en beskæftigelsesmæssig effekt for de ledige, der ønsker at søge kurset?

Svar på samrådspørgsmål C

Til det sidste spørgsmål vil jeg gerne slå fast, at det beror på jobcenterets konkrete viden, erfaring og vurdering, om et uddannelsessted i forhold til konkrete ledige, vil fremme disse menneskers muligheder for at få job. Det gælder, hvad enten det er unge eller ældre ledige.

Om en uddannelse kan føre til job, afhænger også af den konkrete beskæftigelsessituation.

Det kan være at, et kursus ikke umiddelbart fører til job og ikke har en umiddelbar beskæftigelseseffekt, men det kan være et trin på vejen og derfor være nyttigt.

Jeg mener derfor ikke, at der skal stilles generelle krav til hvilken dokumentation, der skal foreligge til en uddannelses beskæftigelseseffekt.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at det ligger mig meget på sinde at sikre, at alle jobcentre er opmærksomme på, at der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved lødigheden af de aktiveringstilbud, der gives de ledige.

Spørgsmål 11:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 6/4-08 fra Massageskolen, København, jf. B 61 - bilag 5?

Svar:

Henvendelsen fra Foreningen Registrerede Fysiurgiske Massører (FRFM) støtter beslutningsforslaget, idet foreningen mener, at der bør være en offentlig regulering af uddannelser til fysiurgisk massør, at erhvervsudøvelsen skal bygge på autorisation, og at uddannelserne skal være SU-berettigede.

Jeg kan oplyse, at en offentlig regulering af uddannelserne til fysiurgisk massør er mulig efter gældende lovgivning på Undervisningsministeriets område, hvis uddannelserne opfylder kravene i lovgivningen om grundlæggende eller videregående erhvervsrettede uddannelser. Om det vil være tilfældet afhænger af en konkret sagsbehandling, som ikke kan foretages på det foreliggende grundlag, men som vil kunne foretages, hvis foreningen retter henvendelse til ministeriet herom bilagt de fornødne oplysninger.

Det fremgår af henvendelsen, at den registreringsordning for alternative behandlere, der udøver sundhedsmæssig virksomhed uden for det offentligt finansierede sundhedsvæsen, og som ikke er autoriserede til at udøve den pågældende virksomhed eller er omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn med den sundhedsfaglige behandling, der udføres af personer inden for sundhedsvæsenet, også omfatter foreningens medlemmer.

Sundhedsstyrelsen har til brug for besvarelsen oplyst, at registreringsordningen er frivillig, og medfører, at alternative behandlere, herunder fysiurgiske massører, som ønsker det og opfylder kravene, kan blive registrerede i foreningen og dermed benytte titlen registreret alternativ behandler (RAB).

Brancheforeningen for Fysiurgisk Massage er godkendt af Sundhedsstyrelsen til at registrere fysiurgiske massører og til at afregistrere massører, hvis registreringsbetingelserne ikke længere er opfyldt.

Foreningen skal offentliggøre information om, hvilke af foreningens medlemmer foreningen har registreret, om proceduren for registrering af alternative behandlere, om foreningens regelsæt for god klinisk praksis og om de uddannelseskrav foreningen stiller til de medlemmer, som foreningen registrerer, samt om klageadgangen til foreningens klageorgan.

Sundhedsstyrelsens rolle er at vurdere ansøgninger fra foreninger, der ønsker at blive omfattede af ordningen, at gribe ind, hvis styrelsen bliver bekendt med, at en forening ikke overholder reglerne, og at offentliggøre information om, hvilke foreninger der er godkendt til at registrere alternative behandlere, på sin hjemmeside, men Sundhedsstyrelsen tager ikke stilling til den eller de behandlingsformer, som foreningernes ansøgninger omfatter, eller de behandlere, som foreningerne registrerer.

Foreningen argumenterer for, at denne registreringsordning ikke er tilstrækkelig. Spørgsmålet kan ikke bedømmes fyldestgørende på det foreliggende grundlag, men kræver konkret sagsbehandling under inddragelse af sundhedsfaglig ekspertise hos den kompetente myndighed, som er Sundhedsstyrelsen.

SU-godkendelse af private uddannelser sker efter konkret vurdering og er baseret på et skøn. Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte træffer afgørelse ud fra uddannelsespolitiske, økonomiske og arbejdsmarkedsmæssige hensyn.

Ved behandlingen af en ansøgning om SU-godkendelse indhenter styrelsen udtalelser fra relevante myndigheder om behovet. Ligesom den konkrete uddannelses indhold vil blive gjort til genstand for en vurdering.

For uddannelser til funktioner, der handler om menneskers sundhed og velbefindende, vil Sundhedsstyrelsen desuden blive inddraget for at få belyst, om de arbejdsfunktioner, som uddannelsen sigter på, stiller særlige krav til uddannelsen.

En eventuel ansøgning fra en skole med tilknytning til foreningen vil blive vurderet konkret.

Spørgsmål 12:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 8/5-08 fra Frisørskolen Aalborg, jf. B61 - bilag 11?

Svar:

Frisørskolen gør i henvendelsen gældende, at skolen i januar 2007 ved retten i Aalborg er blevet frifundet for overtrædelse af markedsføringsloven i en sag om vildledende markedsføring, der var anmeldt af Forbrugerombudsmanden.

Til brug for svaret har ministeriet indhentet en udtalelse fra Forbrugerombudsmanden, hvoraf det fremgår, at Forbrugerombudsmanden ikke havde anmeldt Frisørskolen Aalborg. Sagen var foranlediget af Dansk Frisør og Kosmetikerforbund og Danmarks Frisørmesterforening. Den daværende Forbrugerombudsmand havde på forespørgsel fra Politimesteren i Aalborg udtalt, at der kunne foreligge vildledning. Politimesteren nedlagde i sagen påstand om frifindelse af skolen så vidt ses på grund af bevisovervejelse. Forbrugerombudsmanden er ikke nærmere bekendt med, hvorfor politimesteren påstod frifindelse.

Kopi af brev af 16. maj 2008 fra Forbrugerombudsmanden vedlægges.

Undervisningsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger, der kan be- eller afkræfte skolens oplysninger om jobeffekten af skolens uddannelse. Om de øvrige emner i henvendelsen kan jeg henvise til mine svar på udvalgets spørgsmål 3.

Spørgsmål 13:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 16/5-08 fra Forbrugerombudsmanden, jf. B 61 – bilag 12?

Svar:

Det fremgår af fremsendte brev fra Forbrugerombudsmanden, at Forbrugerombudsmanden snarest muligt vil rette henvendelse til de private skoler med henblik på at sikre overholdelse af markedsføringslovens regler.

Under henvisning til beslutningsforslaget, synes jeg af svaret fra Forbrugerombudsmanden at kunne udlede, at de muligheder for at opnå hensigten med beslutningsforslaget, der er efter gældende ret på markedsføringslovgivningens område, ikke er udtømt.